

som ganske vist uden Vanskelighed kunde afhjælpes under den fortsatte Behandling af Sagen — at Kommunerne ere tagne saa lidt i Beslag, som Tilfældet er. Og det vil ses, at naar man aabner en friere Udgang, saaledes som det blev gjort gjældende fra nogle ærede Taleres Side, og efter min Mening med fuldstændig Føie, til paa et hvilket som helst Tidspunkt at tilveiebringe og anvende den Kapital, for hvilken Livrenten skal kjøbes, vil Forholdet i mange Tilfælde praktisk kunne blive dette, at naar Kommunerne finde, at det er den billigste Maade at forsjøne et Fattiglem paa, kjøbe de den Livrente for Statskassens Regning.

Ærede Medlemmer ville derfor kunne forstaa, at jeg fra mit Standpunkt har ikke ringe Betænelighed ved det foreliggende Forslag, men jeg tilstaa, at det har forbauset mig noget, at forskjellige ærede Talere, og at navnlig det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) fra sit Standpunkt har havt saa grimme Meget at indvende mod Sagen, og jeg tror, at de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem i saa Henseende, ikke have været meget vel betænkte eller kloge fra hans Side. Jeg tror, at den foreliggende Sag er saa vanskelig at ordne og frembyder en saadan Mængde indviklede Spørgsmaal, at man endnu i en lang Aarrække ved hvilket som helst Forslag, der kommer frem, vil kunne reise meget væsentlige Indsigelser snart imod dette, snart imod hint Punkt. Det vil ikke falde mig vanskeligt at øve en lige saa skarp Kritik, som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds har øvet imod dette Forslag, imod de tidligere fremkomne Forslag, hvori det ærede Medlem har havt Del, og jeg tror fremdeles, at det ikke vil være vanskeligt lige overfor mulig senere fremkommende Forslag at reise lige saa vægtige Indsigelser og Indvendinger som dem, det ærede Medlem er fremkommet med ved denne Leilighed. Men naac jeg hidtil ikke har taget Ordet ved saadanne fremkomne Forslag, har det været, fordi jeg har haft Sympathy med Grundtanken i Forslagene og derfor ikke paa det Standpunkt, som Sagen befandt sig paa, har ønsket ved en skarp Kritik at berede Sagens langsomme Fremgang større Vanskeligheder, end Sagen efter sin egen Natur frembød. Jeg tror, at det er urigtigt, naar et Forslag af denne Art fremkommer fra Regjeringen, at det da angribes henholdsvis fra Flertallets Side, og at, naar det fremkommer fra Flertallet, det da angribes henholdsvis fra den anden Side, thi Sagen vil da blive flaaet ihjel, og det tror

jeg, vil gjøre det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds mest ondt af Alle. Jeg maa tilstaa, at de Betæneligheder og Indvendinger, som bleve reiste fra det ærede Medlem som Grund til, at der ikke vilde overrasket mig saa meget mere, som de i og for sig kun have angaaet saadanne Enkeltheder i Sagen, som uden store Vanskeligheder kunne forandres under den fortsatte Behandling. Man veier jo ikke i dette Thing at være saa særdeles nænsom og skaansom overfor foreliggende Lovforslag, de undergaa ofte gennemgribende Forandringer i Udvalgene, og det har ikke været saa sjældent, at et Lovforslag er kommet tilbage fra et Udvalg uden at have Andet tilfældes med det oprindelige Forslag end selve Titlen. Jeg tror ikke, at man behøver at være mere nænsom overfor dette Lovforslag, men at den naturlige Gang vilde være, at Thinget tog Sagen for til en alvorlig Behandling i et Udvalg, og at Udvalget saa ændrede de Ting, som efter dets Opfattelse nødvendigvis maatte ændres, saa vilde der derefter blive Leilighed til at se, hvorvidt den høitærede Minister vilde tiltræde det saaledes ændrede Forslag eller ikke. Men blot at henlægge dette Forslag, fordi det er nødvendigt at ændre det, hvis Thinget skal tiltræde det, forekommer mig at være en besynderlig Fremgangsmaade. De Indvendinger, som det ærede Medlem reiste, have fremdeles forbauset mig saa meget mere, som det dels forekommer mig, at de have været af den Natur, at, desom et andet Forslag havde foreligget, kunde det ærede Medlem have kritiseret det med akkurat lige saa megen Ret, og dels at de Punkter, han reiste Anker imod, ikke ere meget væsentlig forskjellige fra, hvad det ærede Medlem selv har været med til at anbefale i det Udvalg, som afsluttede sin sidste Behandling af Sagen med den Betænkning, der fremkom i Samlingen 1881—82. Denne Betænkning er maaste ikke Thingets ærede Medlemmer meget præsent, ialtsald er der Grund til at antage det, da i det sidste Møde et æret Medlem blandt Forslagsstillerne, som man jo skulde tro kjendte denne Betænkning særlig godt, udtalte, at den ikke var ham meget præsent, og jeg skulde næsten tro, at det vilde være hensigtsmæssigt at omtale Betænkningen noget nærmere, om end det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds har bragt den i Erindring og gjentalt et Par Hovedtræk af den. Thi hvad gaar denne Betænkning ud paa? Den gaar ud paa at udtale, at det ved privat Initiativ fremkomne Forslag kan man ikke anbefale til videre